

**UCHWAŁA NR LVII-144/2018
RADY MIEJSKIEJ W WOŁOMINIE**

z dnia 5 września 2018 r.

w sprawie nadania nazwy skwerowi

Na podstawie art. 6 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 994 z późn. zm.) Rada Miejska w Wołominie uchwala co następuje:

§ 1. Skwerowi zlokalizowanemu na terenie nieruchomości położonych w miejscowości Duczki przy ulicy Miłej, stanowiących działki nr ew. 163 i 311 obręb 0011, Duczki-01, nadaje się nazwę " Skwer im. Zofii i Jana Mucharskich".

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Wołomina.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Wołominie

Leszek Czarzasty

Uzasadnienie

Podstawa prawna. Art 6 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 994 z późn. zm.) stanowiący, że do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów oraz art. 18 ust. 1 wzmiankowanej ustawy stanowiący, że do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej.

Z wnioskiem o nadanie nazwy obiektowi rekreacyjnemu powstałemu na terenie Duczek przy ul. Miłej, wystąpiła grupa mieszkańców miejscowości. Uzasadniając wniosek przywołano poniższe dane faktograficzne

Zofia i Jan Mucharscy (architekt, grafik, plakacista) to ostatni właściciele posiadłości ziemiańskiej w Duczkach. Teren przy ulicy Miłej, na którym powstało miejsce rekreacji i plac zabaw, był jej częścią.

W okresie międzywojennym przestrzeń pomiędzy Szosą Jadowską, a linią kolejową była niezabudowana (łąki, grunty orne i pastwiska) i stanowiła otoczenie dworu. W tym czasie Jan Mucharski, na wzór działań Konstantego Wojciechowskiego (założyciela Wołomina, także architekta) dokonał podziału na działki rekreacyjne i wytyczył ulice Willową, Miłą, Grabowską, Zachodnią, Krótką. Tym samym stał się prekursorem zabudowy jednorodzinnej w znaczącej części Duczek. Po śmierci Jana Mucharskiego jego żona Zofia kontynuowała dzieło męża.

Jan Mucharski należał do grupy architektów - absolwentów Politechniki Warszawskiej - którzy w dwudziestolecie międzywojennym rozwijali polską sztukę reklamową. Urodził się w Warszawie 30 czerwca 1900 roku. Ożenił się z córką Felicjana Grabowskiego, właściciela dworu w Duczkach. W 1924 roku przygotowywał od strony graficznej pierwszą za granicą Wystawę Polską w Konstantynopolu. Opracował elewację budynku fabryki samochodów Lilpop, Rau i Loewenstein w Lublinie i kilku willi pod Warszawą. Współpracował z agencjami graficzno-reklamowymi Atelier Reklamy PLAKAT, Atelier Reklamy ARA i RUCH. Wykonywał ilustracje do czasopism „Naokoło Świata”, „Tygodnik Ilustrowany”, „Tygodnik Handlowy”, „Kino”. Pracował jako nauczyciel rysunku na kursach Związku Metalowców i wykładowca techniki w Miejskiej Szkole Handlowej. Był założycielem Koła Artystów Grafików Reklamowych. W czasie wojny, jako żołnierz, trafił do Rumunii. Pod koniec 1945 roku wrócił do ojczyzny i zaczął pracować w Zakładach Graficznych Wojciecha Głowczeskiego, a także w redakcjach „Żołnierza Polskiego” i „Naszej Ojczyzny”. Został odznaczony za całokształt prac na Wystawie Polskiego Związku Reklamy w 1931 roku oraz otrzymał złoty i brązowy medal na Międzynarodowej Wystawie Sztuk Dekoracyjnych w Paryżu w 1937 roku. Znalazł się pośród pierwszych dwunastu artystów, którzy w 1933 roku założyli Koło Artystów Grafików Reklamowych. Stał się twórcą wielu istotnych dzieł z zakresu grafiki i plakatu. Jego prace wchodzą w skład wystawy w Muzeum Plakatu w Wilanowie. Stworzył niepowtarzalny styl. Projektował istotne i ciekawe elementy architektoniczne stolicy. Obecnie powstają wystawy i wydawnictwa na jego temat, prezentowane także na spotkaniach i konferencjach organizowanych na terenie Duczek.

Korzystając z uprawnień wynikających z art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, gmina ma prawo wykonywania wszelkich działań służących prawidłowemu funkcjonowaniu terenów publicznych których jest właścicielem, a także obiektów usytuowanych na tych terenach. W tym zakresie obowiązuje tylko takie ograniczenie, by nie były to działania sprzeczne z prawem. Aktualnie żaden przepis prawa nie zabrania nadawania nazw obiektom funkcjonującym w przestrzeni publicznej.

Uchwała nie wywołuje skutków finansowych dla budżetu Gminy Wołomin.